

müüa ja viis seda ligema linna, hobuse laadale.

Tema toimetas alles esimest korda omas elus sellestarnast kaubitsust ja oli siis ka sed tükis hoopis harjumata; seda märkasi wad kolm linna undsakat peagi ja pidasivad isikesses nõuu, teda kavalusega ára petta.

Såál astus üks neist kolmest undsakast tema juure, kusis hobuse hinna járele, mis ta fest hobusest nõuab ja kui ta seda teada oli saanud ütles tema. „See on tööste palju ühe kümne aastase hobuse eest, kes enam suur asi ei ole, ometi ei taha ma siin nii palju kaubelda, ma wõtan teda ja pakun Teile see eest seda ilusat pojakandjat lehma, mis wendade wahel enam wårt on, kui Teie wana hobune.”

Lehm oli Juhanil wåga meelt mõõda ja tema oli selle undsakast ette pandud wahetusega üsna walmis, ning wahetas oma hobust lehma wasta ára.

Miùd tuli tõine linna undsakas ligi ja üt-

les Juhanile: „Kuida tahate Teie kõrge põhu hindade ajal üht lehma, enam kui aru, üle talve pidada? See saab Teil palju maksma tulema. Siin on mul üks rasowane figa, seda wõite kohe tappa, siis on Teil liha ja rasowa terwe aasta jooks, ning wõite oma põhu alal hoida. Ma pakun Teile oma figa Teie lehma eest wahetusets”. Juhan mõtles, et põhust wiimati puudus saaks tulema ja wõttis pakutud wahetust jáslegi wästu.

Miùd ligistas ka see kolmas kelm Juhani juure ja ütles: „Kuida wõite seda mõtelda, seesugust wigast, nuumatud figa halva ilmaga kudu ajada, see elajas saab wiissiste enne ára lõppema. Päälegi on see loom marjus ja kui õige liha járel waatamine on, siis saab Teile veel ka árakeelatud, sornast liha súua, veel wåhem müüa. Siin on mul üks fits, see annab Teile piima kui lehm ja kui ta poeginud on, siis wõite neist enesele seda kõige peenemat praadi walmistada lasta ja nende nahku wõite siis hõlpsalt kingisepadele ára müüa. Ma tahan Teilt Teie figa enesele

ellinotellen 1600. aastal
Juhu wärsi. Hooling

15. 10. 1994 mardi 8. veebruar
Eesti parimad kirjatud
Raamatud